

Formandsperioden feb. 1962 - okt. 1971

Af Tage Eskestad

Bordet fangede for Grundejerforeningens første formand

Entreprenøren, der blev Finn-husenes præsident gennem ni år.

Mon den initiativrige entreprenør Jørgen Køster egentlig var klar over, hvad han gik ind til, da han i februar 1962 på Jernbanehotellet påtog sig formandsposten for den nystiftede Grundejerforening for Finn-husene. Det fremgår i



hvert fald af guldene ark i foreningens forhandlingsprotokol, at det ikke var småproblemer, han kom ud for. Det holdt bl.a. hårdt at få medlemmerne til at interessere sig for den forening, de var forpligtet til at være medlem af. De var sikkert alle mere optaget af det nye finske træhus, haven og familiens problemer end foreningens ve og vel. På den stiftende generalforsamling var det kun lykkedes at få 13 af de 25 medlemmer til at møde op.

På en af de følgende generalforsamlinger antyder en regning fra hotelvært Emil Poulsen til Køster på 8 øl, en vand, 10 kaffe og 10 konjak på, at deltagelsen er stigende. På den formidable regning på 109 kroner er også opført en enkelt cigar. Mon ikke det har været til formandens opmuntring!

Og problemer var der i hvert fald nok af lige fra starten. Det nærmest væltede ind med ansøgninger om udbygninger og garager. Køster førte en meget liberal linje overfor beboernes udbygningsplaner. Han fandt de oprindelige finske udbygningsplaner helt værdiløse. Det var tilstrækkeligt, når både grundejerforeningen og bygningsmyndighederne skulle godkende byggeriet. Alle skal have lov at præge sit hus, men bestemte regler skal overholdes for, at kvarteret kan beholde sin specielle karakter, betonedes han.

I de ni år, hvor Køster uden opposition måtte fortsætte som formand, var der mange andre problemer, som trængte

sig på. Det kneb stadig med medlemsinteressen for foreningen, når man ikke lige havde private problemer at hyppe. I tre år måtte man aflyse generalforsamlingerne på grund af manglende fremmøde, men en initiativrig bestyrelse tog sig af de fælles problemer, bl.a. bedre gadebelysning. På et tidspunkt ønskede nytilkomne bekymrede tilflyttere den gamle branddam tildækket efter en drukneulykke. Der var ingen ulykker sket med kvarterets egne børn, der holdt streng justits omkring deres elskede sø, men en dreng fra et andet kvarter var blevet fristet af en primitiv tømmerflåde i et ensomt øjeblik og var ulykkeligvis kærtret og druknet.

Køster foreslog på bestyrelsens vegne en løsning. Store mængder jord blev dengang bortkøbt fra den nedrevne Sandviggårds arealer. De kunne bruges til at opfylde dammen, så man i stedet kunne anlægge et smukt lille anlæg. Men det forslag satte Hillerød byråd sig imod. Branddammen skulle bevares. At den lille sø siden er nedlagt som branddam, er en

anden sag!

En af Køsters sidste initiativer, inden han på en gennemført generalforsamling i 1971 fandt en afløser, var udgivelsen af en nydelig lille illustreret brochure til medlemmerne med oversigt over vedtægterne, illustrationer til mulige udbygningsplaner og placering af garager eller carporte. I de mellemliggende år var Køsters private virksomhed blomstret op til en af Nordsjællands store entreprenørfirmaer med højteknologi og millionom-

sætning. Køster kunne sagtens have købt sig en strandvejsvilla ved Øresund. Men Rytterstien 12 forblev hans hjertebarn og med hytten som grundstammen udbyggede han, sammen med sin kunstneriske kone Ciss, sin bolig i Finn-hus kvarteret til et helt lille Louisiana med en vindruebevokset vinterhave og keramiske unica-udfoldelser. Men en kælderkold øl havde den gamle håndværksmester altid at byde på.

Notitser om Finn-husene:

Husene er bygget om mellem 0 og 4 gange.

De fleste mellem 2 og 3 gange

Finn-husene opvarmes på mange måder: elvarme, solvarme, brændeovne, kamin, oliefyr, fjernvarme, varmeveksler & koksfyre.

